

[...]

27.030/II/PF/SM

[...]

Betreft: klacht i.v.m. het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Mijnheer de Administrateur-generaal,

Ter zitting van 30 maart 1995, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) een klacht van 12 februari 1995 (ontvangen op 16.2.95) onderzocht, die tegen de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (R.S.Z.) werd ingediend door een Franstalige werkgever uit Voeren, met name de heer [...].

De klager verklaart dat hij een handelsbedrijf bezit waarvan de exploitatiezetel in Voeren is gevestigd en dat hij van de RSZ aangifteformulieren voor het 4e kwartaal 1994 en ook berichten en onderrichtingen inzake de sociale zekerheid en het RIZIV heeft ontvangen, die exclusief in het Nederlands zijn gesteld.

Op verzoek van de klager heeft de adjunct-arrondissementscommissaris van Voeren de R.S.Z. gevraagd naar de mogelijkheid om hem als Franstalige werkgever in te schrijven en hem al de correspondentie in het Frans te sturen. De R.S.Z. zou hebben geantwoord dat de betrokkene, krachtens artikel 52 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.), verplicht moest worden opgenomen in het bestand van de Nederlandstalige werkgevers. Voorlopig kon de R.S.Z. er evenwel mee akkoord gaan hem een Franstalig "specimen" van de aangifte, de berichten en de onderrichtingen te bezorgen, op voorwaarde dat hij die elke keer opnieuw bij de "Dienst Documenten" van de R.S.Z. zou aanvragen.

Volgens de klager doelen de "akten en bescheiden die voorgescreven zijn bij de wetten en reglementen", waarvan sprake in artikel 52 van de S.W.T., enkel op de akten en bescheiden die uitgaan van bedrijven, en moeten alle andere documenten die gericht worden aan een bedrijf uit een gemeente met een speciale taalregeling, beschouwd worden als betrekkingen met een particulier die, net als de andere particuliere inwoners van die gemeenten, "faciliteiten" geniet.

De V.C.T. constateert dat het gaat om een klacht als bedoeld door artikel 61, § 7, van de S.W.T., dat in die wetten werd ingevoegd door artikel 123 van de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot

vervollediging van de federale staatsstructuur (Belgisch Staatsblad van 20 juli 1993).

Dat artikel bepaalt o.m. dat de V.C.T. adviseert binnen 45 dagen na ontvangst van de klacht.

Per brief van 1 maart 1995 (waarvan op 16 maart 1995 per fax een herinnering werd gestuurd), verzocht de V.C.T. U om mededeling van de hieronder gevraagde inlichtingen, binnen een termijn van tien dagen.

- 1) Heeft de klager gevraagd bij de R.S.Z. te worden ingeschreven als Franstalige en werd dat verzoek ingewilligd ?
- 2) Is het de centrale dienst van de R.S.Z. die hem die documenten toestuurt ?
- 3) Om welke documenten gaat het en in welke taal zijn die gesteld ? Gelieve een onderscheid te maken tussen, enerzijds, de bescheiden die bij de wetten en reglementen worden opgelegd en die private nijverheids-, handels-, of financiebedrijven moeten opmaken volgens het voorschrift van artikel 52 van de S.W.T., en, anderzijds, documenten die het karakter hebben van betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren (fysieke personen of privé bedrijven), zoals, bijvoorbeeld, de correspondentie bedoeld door artikel 41, § 1, S.W.T.

Bij brief van 27 maart 1995 hebt u meegedeeld wat volgt :

"In antwoord op uw bovenvermeld schrijven bevestig ik u dat de in het voorwerp genoemde werkgever, alhoewel hij bij zijn "Verzoek om inschrijving" gekozen heeft voor de Franse taal, bij de R.S.Z. ingeschreven is onder het Nederlands taalregime.

De R.S.Z. is gehouden, krachtens artikel 52 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 de werkgever, van wie de exploitatiezetel zich bevindt in een Vlaamse taalgrensgemeente met een bijzonder taalstatuut (Voeren) en van wie de economische bedrijvigheid (bouwnijverheid) een commercieel karakter heeft, in het nederlandstalig werkgeversbestand op te nemen.

Dit houdt in dat hij als werkgever, van de R.S.Z., door bemiddeling van de Maatschappij voor Mekanografie, zowel het aan-gifteformulier, een bij wet voorgeschreven document, als de berichten en onderrichtingen in de Nederlandse taal ontvangt.

De R.S.Z. is wel bereid, teneinde de werkgever bij te staan bij het vervullen van zijn administratieve verplichtingen een "specimen" van het aangifteformulier en de berichten en onder-richtingen in de Franse taal aan de werkgever te bezorgen, op voorwaarde dat de werkgever telkens een aanvraag indient bij de "Dienst Documenten" van de R.S.Z. en de werkgever het initieel toegezonden aangifteformulier invult.

Tenslotte wil ik benadrukken dat eenieder die zich als particulier tot mijn administratie wendt zal bediend worden in de taal waarin zijn brief gesteld is, op voorwaarde uiteraard dat de gekozen taal één van de in België wettelijk erkende talen betreft."

In het voorliggende geval is de V.C.T. van oordeel dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen de bescheiden van de bedrijven, zoals bedoeld in artikel 52, S.W.T., en de corres-pondentie die deel uitmaakt van de betrekkingen tussen de openbare diensten en de particulieren.

A.Artikel 52, § 1, S.W.T. stelt:

"Voor de akten en bescheiden, die voorgeschreven zijn bij de wetten en reglementen en voor die welke bestemd zijn voor hun personeel, gebruiken de private nijverheids-, handels- of financiebedrijven de taal van het gebied waar hun exploitatiezetel of onderscheiden exploitatiezetels gevestigd zijn".

Als dergelijke bedrijven hun exploitatiezetels in Voeren hebben, moet voor de bescheiden de taal van het gebied, i.c. het Nederlands worden gebruikt.

In het thans onderzochte geval, moet het Nederlands worden gebruikt indien de aangiften die moeten worden ingevuld door de klager, die titularis is van een handelsbedrijf, zijn opgelegd door de wetgeving inzake de R.S.Z. of door andere wetten en reglementen (cfr. advies 26.017 van 1 december 1994).

Wat dit punt betreft, acht de V.C.T. de klacht ontvankelijk maar niet gegrond.

B.Artikel 41, S.W.T. stelt:

"§ 1. De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

§ 2. Aan de private bedrijven, die gevestigd zijn in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of uit het Franse taalgebied, wordt echter in de taal van het gebied geantwoord".

Uit wat voorafgaat resulteert dat de term "particulier", die door de S.W.T. wordt gebezigd, doelt op de privé-sector (en dus niet op de openbare diensten) en dat hij tegelijk fysieke personen en privé bedrijven dekt, zonder enige afwijking m.b.t. de gemeenten met een speciale taalregeling.

Het onderscheid tussen particulieren en privé-bedrijven moet slechts worden gemaakt m.b.t. privé-bedrijven die in een gemeente zonder speciale regeling zijn gevestigd; in dat geval antwoordt de openbare dienst aan dat bedrijf in de taal van het gebied.

Zelfs m.b.t. de nijverheids-, financie-, of handelsbedrijven valt de briefwisseling tussen een openbare dienst en het betrokken bedrijf niet onder toepassing van artikel 52 van de S.W.T. Dat blijkt overigens duidelijk uit de voorbereidende werkzaamheden van de taalwetten, o.m. uit het Verslag de Stexhe, Senaat 1962-1963, nr. 304, blz. 13.
(advies 25.138 van 1 december 1994.)

De R.S.Z. is een centrale dienst die met toepassing van artikel 41, § 1, van de S.W.T., voor zijn betrekkingen met een particulier, gebruikt maakt van die van de drie talen waarvan de betrokkene zich heeft bediend.

De R.S.Z. kent de Franse taalaanhorigheid van de klager. Bijgevolg moeten de betrekkingen tussen de R.S.Z. en de voornoemde werkgever gebeuren in de taal die door deze laatste is gekozen, d.w.z. in het Frans, de taal waarin de berichten en onderrichtingen hem moeten worden bezorgd, zonder afbreuk te doen aan het feit dat de door de wet en de reglementen voorgeschreven akten en bescheiden, evenals die welke bestemd zijn voor het personeel, in de taal van het gebied moeten worden gesteld.

Overigens moet een particulier die taalfaciliteiten geniet, zodra hij zich als Franstalige bekend heeft gemaakt, zijn vraag om als dusdanig te worden behandeld niet telkens bij eenzelfde dienst herhalen. Dit laatste met dien verstande dat het dossier in binnendienst moet worden behandeld in de taal van het gebied waarin de zaak is gelokaliseerd - in casu dus in het Nederlands, met toepassing van artikel 39, § 1, van de S.W.T.

De V.C.T. is van oordeel dat de klacht, wat punt B. betreft, ontvankelijk en gegrond is.

Overeenkomstig artikel 61, § 7, van de S.W.T., wordt dit advies meegedeeld aan de klager, aan mevrouw Magda DE GALAN, minister van Sociale Zaken en aan de heer Johan VANDE LANOTTE, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

[...]